

Kako provesti subotnju večer?

Perfomirajte s nama uz Ganz novi ganz ganz novi festival, koji vam u subotnjem izdanju donosi multimedijalne radove mladih autora. Program počinje *Razgovorima ugodnim*, gdje će nam se u 18h predstaviti video-umjetnici Josip Horvat i Martin Mrzljak. Nakon toga, od 21h na cijelom prostoru SC-a odvijat će

se Noć performansa gdje ćete imati prilike upoznati mlade performere u slobodnom okruženju. Večer se nastavlja *Noćnim vizijama*, multimedijalnoj radionici koju je osmislila Nives Sertić i koja će biti predstavljena u 23h. U današnjem broju biltena možete pročitati kritike jučerašnjih predstava – *Opet Roberte*,

zatim 1999 autora Géralda Kurdiana i *Love will tear us apart*. Ulaz na sav Ganz program je besplatan, a za više informacija posjetite naše stranice ganznovi.sczg.hr i facebook.com/GanzNoviFestival

– Pozdrav od uredništva biltena

Razgovori ugodni

CIKLUS MLADIH VIDEO AUTORA:
JOSIP HORVAT (HR) I MARTIN MRZLJAK (HR)

21. 9. 2013. 21:00 — MM centar — 90 min
ulaz besplatan — josiphorvat.com — martinmrzljak.com

Josip Horvat: *Husta* (isječki); *Kad narastem...* (isječki iz serije); *Portreti* (isječki); *Posljednja Huldra na ledu* — Martin Mrzljak: *Dance to...*; *Crveno i zeleno*

Josip Horvat i Martin Mrzljak video su autori najmlađe generacije. Ono što ove autore povezuje jednim dijelom je i promišljanje spektakla koji svaki od njih provlači kroz sebi bliške teme: pitanja roda i identiteta u Horvata, te propitivanje masovnih medija i privatnosti kod Mrzljaka.

JOSIP HORVAT je rođen 1987. u Celju (Republika Slovenija). Završio sam BA na Nastavničkom odsjeku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (2009.) te MA na Odsjeku animiranog filma i novih

medija (2011.), također na ALU u Zagrebu. Pohađao sam brojne radionice koje su organizirali SC i moji profesori. Kroz svoj studentski život, slučajno sam se povezao s ljudima iz Queer Zagreba, Perforacija, SC-a koji su mi dodatno dali prostora da istražujem - na čemu sam im jako zahvalan. Moji uzori se baziraju na "camp" pokretu i umjetnicima poput Ulrike Ottinger, Jeana Genneta, Yvonne Reiner i Pine Bausch.

MARTIN MRZLJAK Rođen 1987. u Zagrebu. 2009. završio MA na Odsjeku za animirani film i nove medije na ALU Zagreb. Sudjeluje u mnogim lokalnim i međunarodnim projektima poput UNESCO Digital Arts Awards 2007 u Parizu, te izlaže u zemlji i inozemstvu. 2008. bio je član studentskog filmskog žirija ALU na zagrebačkom Animafestu. Između ostalih nagrada dobio je i nagradu Essl 2011. godine za Hrvatsku.

U prostor sam postavio disco kuglu na koju su digitalnim LCD projektorom projicirane vijesti uživo. Tada mi je definitivno bilo jasno da me zanimaju mediji i načini i oblici serviranja različitih vrsta informacija, zabave, tj. politika informativne-zabave. Živimo u vrijeme u kojem mediji postaju globalni, moćni - nego ikada, vrijeme u kojem mediji postaju moćan alat u rukama politike i biznisa, a miksiranje politike i zabave poprima ponekad surove i zastrašujuće oblike. Gdje su granice informiranja, a gdje manipuliranja, gdje su granice između informiranja i zabave?

Svojim radom želim preispitati sve - od umjetničke vrijednosti do društvenog utjecaja umjetničkog rada. Jednog dana bih volio da moj film dobije istovremeno i Oscara i Zlatnu malinu za najbolji i najgori film - to bi mi bio ultimativni statement.

Noć per- formansa

21.9. 22:00 — naokolo SC-a

Noć performansa je site-specific događaj u okviru kojeg Perforacije pozivaju domaće i regionalne umjetnike da predstave instalacije, eksperimente sa svjetlom / zvukom / pokretom, različite prostorne intervencije, modele participacije s publikom, itd. Cilj je omogućiti nove izvedbe koje odražavaju specifičan pristup pozvanih umjetnika, ali i otvoriti nove perspektive kroz istraživanje i refleksiju u odnosu na vlastitu umjetničku praksu. Cijenimo inovaciju forme, ideja i estetike te se oslanjamo na njihovu novu vjerodostojnost i vrijednost, istovremeno dajući prostor i talentiranim mlađim umjetnicima kojima trebaju mogućnosti da razviju vlastite strategije rada – preživljavanja i odnosa s publikom. Događaju je pridodana i društvena dimenzija – performansi se izvode tijekom večeri, jedan za drugim u slobodnom okruženju, što ga čini važnim i privlačnim za posjetitelje koji imaju mogućnost međusobnog povezivanja, kao i sa umjetnicima na nekonvencionalan način.

Uz Zagreb, Noć Performansa izvodila se u Ljubljani, (Slovenija), Beogradu (Srbija), Skoplju (Makedonija), Brestu (Francuska), Portlandu (SAD) i Caenu (Francuska).

Noćne vizije

21.9. 23:00 — dvorište SC-a — 90 min
ulaz besplatan

KONCEPT I ORGANIZACIJA: Nives Sertić
VIDEO AUTORI: Josip Horvat, Luana Lojić,
Tihana Mandušić — **GLAZBENICI:** Ana
Horvat (skladateljica), Ivan Kapec (gitara),
Nenad Kovačić (perkusije), Eda Rimanić
(flauta)

NIVES SERTIĆ Rođena 1984. u Dubrovniku. 2009. diplomirala na Odsjeku za animirani film i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti, Zagreb. Od rujna 2007. do veljače 2009. glavna koordinatorica interdisciplinarnog projekta Akademija kao laboratorij na ALU, Zagreb. Sudjeluje na mnogim izložbama u zemlji i inozemstvu. Aktivno sudjeluje u organizaciji i kreiranju scene za umjetnike najmlađe generacije - od 2009. do 2012. s umjetnikom Ivom Cepanec osmišlja i vodi interdisciplinarnu platformu za mlade umjetnike i kulturne radnike Antibiotik u AKC Medika gdje također sudjeluje u nizu događanja i izložbi. Trenutno radi na završnoj fazi autorskog interdisciplinarnog projekta O MM, započetog 2009., koji se bavi poviješću i recentnim stanjem MM centra Studentskog centra Sveučilišta u Zagrebu.

JOSIP HORVAT (1987.) mladi je video umjetnik i performer čiji se uzori baziraju na "camp" pokretu i umjetnicima poput Ulrike Ottinger, Jeana Genneta, Yvonne Reiner i Pine Bausch. Završio je MA na Odsjeku za animirani film i nove medije ALU. Zagreb.

LUANA LOJIĆ rođena 1991. u Puli, bavi se videom i performansom, a ove godine završava preddiplomski studij na Odsjeku za animirani film i nove medije ALU Zagreb.

TIHANA MANDUŠIĆ (1982. Split) završila je studij Novih medija na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, studij Filma i videa na Umjetničkoj akademiji u Splitu, te fotografski dizajn na Umjetničkoj školi u Splitu. Sudjelovala je na mnogim grupnim izložbama i radionicama.

ANA HORVAT završila je studij elektroničke kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Do sada je skladala glazbu za elektroniku, komorne sastave, solo instrumente, film, performanse i

umjetničke instalacije. Skladbe i projekti na kojima je sudjelovala predstavljeni su na koncertima, festivalima, izložbama, radionicama i tribinama u Hrvatskoj i inozemstvu.

EDA RIMANIĆ rođena 1983.g. u Rijeci. 2005. diplomira flautu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a nakon toga završava preddiplomski studij sociologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Trenutno radi na nekoliko projekata te je član benda Drvored i klasičnog ansambla Glazbene staze, a od 2011.g. predaje flautu u Osnovnoj glazbenoj školi Ivan Zajc u Zagrebu.

NENAD KOVAČIĆ završio je studij sociologije i etnologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U glazbenom smjeru se nastavlja školovati i dalje sudjelujući u muzičkim radionicama po cijelom svijetu. Svira i surađuje s mnogim bendovima kao što su Antenat, Afion, Zykopops, te radi glazbu za predstave. 2006. godine dobio je strukovnu glazbenu nagradu Status za najboljeg instrumentalista u kategoriji etno glazbe.

IVAN KAPEC je gitarist i kompozitor rođen 1970. u Zagrebu, gdje je završio Muzičku školu Vatroslav Lisinski, Odjel za jazz i popularnu glazbu. Od '90ih aktivno je uključen u jazz i elektroničku scenu. Svirao je u mnogim jazz ansamblima u zemlji i inozemstvu. 2003. dobitnik je nagrade Porin za najbolji jazz album.

Čini mi se da se tek lišavanjem svih drugih medija doživljaj zabilježuje zauvijek u tjelesnoj memoriji. Odabrala sam ga jer je to najbliža veza s životom i svim živim bićima oko sebe. Nikad ne znam gdje je granica između ceste, i mineralnih čestica što je tvoje. Što ako asfalt ima svoju asfaltnu memoriju? Nastojim znanstveno istražiti ono što je možda bio osjećaj nekog mog pretka, a sada je moj instinkt.

Maketa velikog svijeta

KRITIKA IZVEDBE '1999'
GÉRALDA KURDIANA (FR)

Već na početku izvedbe, Gérald Kurdian nam neposredno i nepretenciozno nudi esplikaciju vlastitoga projekta. Naime, odvijek je želio postaviti "science fiction mjuzikl", pa je stoga spojivši te svoje dvije ljubavi zagrebačkoj publici ponudio projekt "1999". Svojim formatom on ciljano evocira showcase nekog budućega projekta "1999" u nadi da će netko od prisutnih prepoznati talent mladog umjetnika – glazbenika u usponu. Naslovom se autor poziva na televizijsku seriju Space 1999. Radi se, naravno, o ironiji, ali "1999" je i mnogo više od toga.

Koristeći različite oblike tehničkih dijapozitiva Gérald se vrlo vješto i duhovito bavi načinima posredovanja slike (i slike sebe kao umjetnika). U maniri Monthy Phytona scenu je napučio svemirskim letjelicama, superjunacima i, naravno, alienima služeći se tek pokojom maketom. "Maketa" je to, kako kaže sam autor "velikog svijeta" i maketa je to umjetničkoga sektora, u ovome slučaju

glazbene industrije; u kojoj je izvođač definiran u odnosu na različite silnice kako bi postigao ono što bi se moglo nazvati "the next new thing." Zanimljiv je i način na koji se taj imperativ novine i inovacije apostrofira kroz predstavu. Naime, kako bi postao "the next new thing," autor koristi materijale, postupke i različite reference koje nipošto ne pripadaju budućem vremenu, već ih smiještamo u vrijeme, kako sam naslov kaže, 90-ih godina. Naravno, umjetnost se prilagođava svojemu tržištu pa se autor ne libi u samoprovanoj "pauzi" komada pokazati kako vlada umijećem improvizacije namijenjenom svima onima koji su nezadovoljni prvim dijelom predstave.

Ipak, nehinjena i šarmatna neposrednost i improvizacija autorovo je najjače oružje. Naime, postavljajući pred gledatelja utopijsku sliku vlastitoga projekta i razotkrivajući pritom mehanizme komercijalizacije umjetnosti, očekivano bi bilo da će ova predstava

ostaviti neki gorki okus u ustima, kao što se obično događa s projektima koji nude takvu vrstu dijagnoze struke. Međutim, već samom činjenicom da autor ne niječe da "1999" pripada carstvu spektakla, autor uspijeva ono što nerijetko izostaje kada se govori o poziciji umjetnika – nasmijati do suza.

– Mila Pavičević

Vidjeti Robertu

KRITIKA IZVEDBE 'OPET ROBERTA'
ROBERTE MILEVOJ (HR)

Nova plesna predstava Roberte Milevoj "Opet Roberta," čiji se naslov duhovito referira na prethodni projekt "Robert, Roberta" apostrofirajući iznova autorsku poziciju Roberte u predstavi, u plesu, bavi se, kako to sama autorica kaže: "istraživanjem mogućnosti preoblikovanja emotivnog doživljaja prirodnog prostora u umjetnom prostoru izvedbe." Ta dva prostora o kojima govori autorica u izvedbi ravnopravno supostojе na sceni, koja je minimalistički određena, te su razdijeljeni decentnom i vještom izmjenom svjetla za koju je zaslužan Bojan Gagić. Ta dva prostora glavne su dramaturške okosnice Robertine izvedbe koja gledatelja vodi na putovanje. Na Robertinom putovanju scenom, koje posjeduje svoju prirodnu gradaciju, izmjenjuju se različita stanja koja sugeriraju različite doživljaje; intimnost, fragilnost, izloženost, ali i okrutnost. Naravno, interpretacija tih jakih ekspresija izvođačice potpuno je otvorena gledatelju koji joj se prepusti.

Pritom, vrlo sugestivna glazba Nenada Sinkauza vrlo točno ilustrira ono što se događa na sceni. Zanimljivi su upravo trenutci u kojima glazba prestaje, u disonanci s izdascima ili udarcima nogu o pod. Upravo je konkretni i vidljivi izvođački napor glavni pokretač koji taj pitomi prostor intimnog i prirodnoga pretvara u scenski prostor žestine, napora i izvođačke ekspresije. Taj hod od jednog mjesta do drugog čini se kao da se odvija na regresivnoj putanji, to je hod unatrag, hod uza zid, postavljanje na glavu da bi naposljetku izvođačica zajedno s publikom završila u mraku. Ova izvedba ima sve kvalitete jednoga dobrog sola i mogli bismo se usuditi zatražiti od nje nešto više, no, kad u tom mraku još uvijek vidimo Robertu, to se čini i više nego dovoljnim.

– Mila Pavičević

Priče bez riječi

KRITIKA PREDSTAVE 'LOVE WILL TEAR US APART'
SAŠE BOŽIĆA I PETRE HRAŠĆANEC (HR)

Zaustaviti u vječnosti sve što je prolazno, potreba koja se javlja od početka čovječanstva, prema riječima talijanskog teoretičara filma Ricciotta Canuda, našla je svoj prvotni izraz u arhitekturi i glazbi. Neodvojivo uz potonju, išlo je i tapkanje noge o tlo. Potreba tijela da odrazi ritam glazbe, ispriča priču. Ples je tvorina koja u sebi sadrži tugu, ljubav, bijes, mržnju, ali ne zarobljava njima, nego pročišćuje i oslobađa. Izražava život i prožimajući ga, nepokolebljivo gleda u lice nestajanja.

U ovom se autorskom projektu redatelja i ko-reografa Saše Božića i izvođačice Petre Hrašćanec, Love will tear us apart, prema istoimenoj pjesmi rock-grupe Joy Division, istodobno sukobljavaju i prožimaju riječi i pokret. Petra Hrašćanec tumači sebe, profesionalnu plesačicu i onu koju ples definira kao osobu. Predstava se sastoji od plesnih sekvenci od kojih je svaka izvedena za određenu osobu, skupno gledateljstvo ili izvođačicu samu, te ispovjednih pauza u kojima gledatelj doznaje razloge nastanka predstave, detalje procesa rada pa i neke crtice iz života same izvođačice. Petra

Hrašćanec pleše sebe, za sebe-za druge i tim kretanjem na goloj pozornici i izrazima lica govori puno više nego riječima koje dominiraju ispovjednim sekvencama.

Tjelesni izraz stoji nasuprot onog verbalnog i njegov je učinak puniji, jer kroz svoj ples izvođačica prenoseći emociju priča priču. U usporedbi s pokretom, riječi su hladne i gube na snazi. Zanimljiva je tako scena u kojoj Hrašćanec izabire jednog gledatelja te pleše za njega. Svira pjesme grupe Nouvelle Vague In a Manner of Speaking koja govori o riječima i onome iznad riječi- kako reći sve bez da se kaže išta. Izvođačica uspostavlja kontakt s gledateljem putem međudnosa njihovih tijela, prvo s distance, a zatim i dodirrom. Stvara se veza i oni primaju impulse jedan od drugoga, pričaju priče bez riječi. I to je nešto što osjeća cijela dvorana.

Petra Hrašćanec 2012. Nagrađena je Nagradom hrvatskog glumišta za najbolju žensku plesnu izvedbu, za ovaj vrlo kratak, ali i vrlo topao uradak. Kažem topao, jer je izravan,

stvaran i jer izražava važnost onoga što je danas, u vremenu mehaničkog obavljanja poslova, u potpunosti stavljeno na stranu, a možda čak i zaboravljeno - osjećaj. Osjećaj tijela i svoje neopipljive unutrašnjosti, jer jedino u susretu tih segmenata poznate dijade javlja se osjećaj koji nadmašuje sve druge, osjećaj nepatvorene živosti. Kada kazalište uspije prenijeti takav trzaj, i, još važnije, pobuditi ga u svom gledatelju, onda je to kazalište zastrašujuće i prekrasno, ono koje se ne propušta.

– Izabela Laura

Nedjeljni ganz!

ned, 22. 9.	20:00	ANAGOOR (IT): L.I., LINGUA IMPERII	Velika &TD
	22:00	A. STOJKOVIĆ (RS), A. SINKAUZ I N. SINKAUZ (HR): MALO JE DOVOLJNO	MM centar

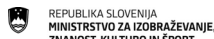
ORGANIZATORI:

PARTNERI:

SURADNJA:

SPONZORI:

MEDIJSKI PARTNERI:

APAP – Izvedbena Europa financiran je od strane Europske komisije. Sadržaj komunikacije je isključiva odgovornost autora i u nijednom slučaju ne predstavlja stajališta Europske komisije.